

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनामयं आरोग्यं कुशलं राष्ट्रादिक्षेत्रं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ द्रष्टासि द्रक्ष्यसि ॥ ९ ॥ अपश्यमान इति तथा च स्वागतादिप्रकारेण विजने संलाप रूपाभ्यां सतयामोहित इत्यर्थः ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ दर्शनादेवेति शुभेकल्याणावहे एतेन स्वस्य तत्परिग्रहाधिकारोस्तीति दर्शितं तत्र प्रमाणं स्वचेतसः प्रवृत्तिरेव यथोक्तमभियुक्तैः असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमायदार्यमस्यामभिलाषिमे मनः सतां हि संदे

सोऽपश्यमानस्तमृषिं शून्यं दृष्ट्वा तथा श्रमं ॥ उवाच कइहेत्युच्चैर्वनं सन्नादयन्निव ॥ २ ॥ श्रुत्वाऽथ तस्य तं शब्दं कन्या श्रीरिव रूपिणी ॥ निश्चक्रामाश्रमात्तस्मा
त्तापसीवेषधारिणी ॥ ३ ॥ सा तं दृष्ट्वेव राजानं दुष्यंतमसितेक्षणा ॥ स्वागतं तदिति क्षिप्रमुवाच प्रतिपूज्य च ॥ ४ ॥ आसनेनार्चयित्वा च पाद्येनार्घ्येण चैव हि ॥ प
प्रच्छानामयं राजन् कुशलं च नराधिपं ॥ ५ ॥ यथा वदं च यित्वाथ पृष्ट्वा चानामयं तदा ॥ उवाच स्मयमानेव किं कार्यं क्रियतामिति ॥ ६ ॥ तामब्रवीत्ततो राजा
कन्यां मधुरभाषिणीं ॥ दृष्ट्वा चैवानवद्यां गीयथा वसति पूजितः ॥ ७ ॥ आगतोऽहं महाभाग मृषिकण्वमुपासितुं ॥ कगतो भगवान्भद्रे तन्ममाचक्ष्वशोभने ॥
॥ ८ ॥ शकुंतलोवाच गतः पिता मे भगवान्फलान्याहर्तुमाश्रमात् ॥ मुहूर्तं संप्रतीक्षस्व द्रष्टास्येनमुपागतं ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच अपश्यमान
स्तमृषिं तथा चोक्तस्तथा च सः ॥ तां दृष्ट्वा च वरारोहां श्रीमतीं चारुहासिनीं ॥ १० ॥ विभ्राजमानां वपुषा तपसा च दमेन च ॥ रूपयौवनसंपन्नमित्युवाच मही
पतिः ॥ ११ ॥ कात्वं कस्यासि सुश्रोणि किमर्थं चागतावनं ॥ एवं रूपगुणोपेता कुतस्त्वमसि शोभने ॥ १२ ॥ दर्शनादेव हि शुभे त्वयामे पदं तं मनः ॥ इच्छामि
त्वामहं ज्ञातुं तन्ममाचक्ष्वशोभने ॥ १३ ॥ एवमुक्ता तु सा कन्या तेन राज्ञा तमाश्रमे ॥ उवाच हसती वाक्यमिदं सुमधुराक्षरं ॥ १४ ॥ कण्वस्याहं भगवतो दुष्यंत
दुहितामता ॥ तपस्विनो धृतिमतो धर्मज्ञस्य महात्मनः ॥ १५ ॥ दुष्यंत उवाच ऊर्ध्वरेता महाभागे भगवाँल्लोकपूजितः ॥ चलेद्विद्वत्ताद्वर्मोपिन चलेत्
संशितव्रतः ॥ १६ ॥ कथं त्वंतस्य दुहिता संभूता वरवर्णिनी ॥ संशयो मे महानत्र तन्मे छेतुमिहार्हसि ॥ १७ ॥ शकुंतलोवाच यथाऽयमागमो मत्स्यं यथा
चेदमभूत्पुरा ॥ शृणुराजन्यथा तत्त्वं यथाऽस्मि दुहितामुनेः ॥ १८ ॥ ऋषिः कश्चिदिहागम्य मम जन्माभ्यचोदयत् ॥ तस्मै प्रोवाच भगवान्यथा तच्छृणु पार्थिव
॥ १९ ॥ कण्व उवाच तप्यमानः किल पुरा विश्वामित्रो महत्तपः ॥ सुभृशं तापयामास शक्रं सुरगणेश्वरं ॥ २० ॥

हृपदेषु वस्तुषु प्रमाणमंतःकरणस्य वृत्तय इति ॥ १३ ॥ हसती हसंती ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आगमो गुरुपदेशः इदं मज्जन्मादिपुरायथाभूत्तथा शृणु इत्युत्तरेणान्वयः ॥ १८ ॥ अभ्यचोदयत्
ष्टवान् ॥ १९ ॥ २० ॥